

Odůvodnění

Vymezení

1. Žalobci se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí – kolaudačního souhlasu vydaného dne 11. 10. 2019 pro stavbu „*Městský okruh Myslbekova – Pelc Tyrolka, stavba 0079 Špejchar – Pelc Tyrolka*“.
2. V podané žalobě žalobci namítli, že žalovaný vydáním kolaudačního souhlasu přímo zasáhl do práv žalobců, jeho rozhodnutí je nezákonné a pokud jde o nepřípustnost žaloby, žalobci odvolání proti kolaudačnímu souhlasu nepodávali, neboť stavební zákon výslovně možnost jeho podání vylučuje (ustanovení § 122 odstavec 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „stavební zákon“). Podle názoru žalobců o vydání kolaudačního souhlasu nebylo rozhodováno ve správním řízení a tento postup nebyl ukončen správním rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 67 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. V další části žaloby se žalobci zabývali svoji aktivní legitimací, přičemž poukázali na skutečnost, že ulice V Holešovičkách je historicky vzácnou oblastí a krajinou na okraji pražského centra a v kotlině Vltavy, má řadu památkových objektů od unikátních objektů Nemocnice Na Bulovce, po funkcionalistické vily z dvacátých a třicátých let minulého století. Oblast u Vltavy byla jedinečnou rekreační oblastí pro Pražany, byla a stále může být cílem procházek a odpočinkových aktivit Pražanů. Žalobci namítají, že vysoké navýšení intenzity dopravy v řádech desítek procent logicky zvyšuje emise zdravotně rizikových látek a hluku, přičemž nesplnění podmínek stavebního povolení a kolaudace Tunelového komplexu Blanka před zprovozněním silničního okruhu kolem Prahy má za následek převedení vnější tranzitní dopravy do ulice V Holešovičkách a nepřípustné trvalé přetížení komunikace. Konkrétně se jedná o další zkapacitňování komunikace úpravou dopravního režimu, rozšiřování ze dvou jízdních pruhů na tři, rozšíření nájezdových ramp bez povolení a podobně.
4. K aktivní legitimaci jednotlivých žalobců žalobce Marek S. poukázal na to, že žije v rodném domě od svého narození, dům postavili jeho předci, byl svědkem nedobrovolného odprodeje pozemku pro účely výstavby dálnice v obytné oblasti, umělými zásahy stavbou Severojižní magistrály a dostavbou navazujících komunikací i posledním zprovozněním Tunelového komplexu Blanka a soustavnou snahou zkapacitňovat ulici V Holešovičkách, je podle jeho každodenního vnímání pobyt v domě a v okolí zdravotně závadný. Těžko se zde dýchá, není slyšet vlastního slova, každodenní dopravní zácpy jsou přímo před okny domu, velice komplikovaná dopravní obslužnost je v objektu v jeho vlastnictví a každodenní dopravní nehody ztěžují jeho užívání. Ani pohyb po chodníku podél ulice V Holešovičkách není snadný, každý se jej snaží omezit na co nejkratší dobu, pobyt na vlastní zbývající části zahrady je nepříjemný z důvodů nesnesitelného hluku a silného znečištění vzduchu ze zplodin automobilové dopravy. Žalobce tak musí snášet spolu se členy své rodiny zdravotní komplikace v podobě nespavosti, poruchy sluchu, velmi vysokého krevního tlaku, časté a dlouhé infekce horních cest dýchacích, rakovinné onemocnění. Vlivem citelně znečištěného prostředí vlivem dálnice v obytné oblasti je nemovitost žalobce prodejná za poloviční cenu ve srovnání s obvyklou tržní cenou a za takovou cenu pak není možné ani koupit adekvátní bytovou náhradu. Pokud jde o druhého žalobce Holešovičky pro lidi, je řádně zapsaným spolkem ve spolkovém rejstříku, který díky výrazné aktivitě získal známost nejen mezi sousedskou komunitou ulice V Holešovičkách a v okolí, ale i za její hranicí, cíle spolku jsou podrobně uvedeny v zakládacích listinách, spolek se stal velmi hlasitým obhájcem práv obyvatel ulic V Holešovičkách a v blízkém okolí. Nejde o aktivistický, ale spíše sousedský, obranný a kreativní spolek a jeho cílem není věci blokovat, ale posouvat směrem k pragmatickým řešením. Na pražské scéně je jediným spolkem, který velké dopravní stavby nemá v úmyslu blokovat, ale podporuje je, velmi hlasitě a intenzivně prosazuje odvedení nadlimitní dopravy z ulice V Holešovičkách pomocí tunelového řešení z této hustě osídlené obytné zóny. Tím oba

žalobci prokazují, že jsou přímo zkráceni na svém právu na ochranu života a zdraví, vlastnickém právu, právu na příznivé životní prostředí a na právech vyplývajících z úmluvy z přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Žalobní body

5. Ve třetí části podané žaloby žalobci namítli konkrétní žalobní body, z nichž jako první namítli neplnění podmínek stavebního povolení v oblasti ochrany proti hluku. Žalobci tvrdí a dokládají, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu s ustanovením § 122 odstavec 3 stavebního zákona.
6. Ve druhé žalobní námitce namítají žalobci, že žalobou napadené rozhodnutí neplní podmínky stavebního povolení v oblasti ochrany ovzduší, když nedošlo ke splnění podmínek č. 109 a č. 119 stavebního povolení, a proto je kolaudační souhlas rovněž v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona.
7. Ve třetím bodě žaloby žalobci namítli neplnění podmínek stavebního povolení v oblasti koordinace povolování staveb, když napadené rozhodnutí porušuje podmínku č. 83 stavebního povolení, když žalovaný dovedl nezávažnost této podmínky ve svém odůvodnění zcela v rozporu s ustanovením § 73 odst. 2 správního řádu a ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona, to vše nad rámec pravomocí stavebního úřadu, přičemž napadené rozhodnutí nijak neprokazuje, že by byly dodrženy limity v oblasti hluku a znečištění ovzduší, naopak v obou oblastech výslovně konstatuje jejich porušování. Potřebnost a účelnost této podmínky osvědčuje i Závazné stanovisko EIA ke stavbě „Blanka 2, městský okruh - stavba 081 v úseku Pelc Tyrolka – Balabenka“ ze dne 11. 10. 2012, které tuto podmínku opakuje.
8. V posledním žalobním bodě žalobci namítli porušení ustanovení § 68 odst. 3 a § 149 odst. 2 správního řádu s tím, že odůvodnění kolaudačního rozhodnutí se obsáhle zabývá podmínkami stavebního povolení č. 83 a č. 112, přičemž žalobci v předchozích bodech podrobně doložili a tvrdí nedodržení i dalších podmínek stavebního povolení. Napadené rozhodnutí se k této skutečnosti vůbec nevyjadřuje a ve svém odůvodnění nedodržení dalších podmínek zcela opomíjí. Příkladem je Závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ze dne 30. 7. 2019, které je zcela bez odůvodnění. Podle názoru žalobců napadené rozhodnutí a podkladové závazné stanovisko nejsou řádně odůvodněny ve smyslu § 68 odstavec 3 a § 149 odst. 2 správního řádu, a proto je nezbytné vydané rozhodnutí zrušit pro jeho nepřezkoumatelnost.

Vyjádření žalovaného ke žalobě

9. Žalovaný správní orgán nejprve dne 23. 3. 2020 požádal soud o prodloužení lhůty k podání vyjádření, toto vyjádření pak žalovaný podal 30. 4. 2020 a navrhl, aby soud žalobu odmítl, případně jako nedůvodnou zamítl a žalovanému přiznal nákladů řízení.
10. Žalovaný nejprve namítl, že Nejvyšší správní soud ve své judikatuře ani nadále nepovažuje kolaudační souhlas vydaný podle § 122 stavebního zákona za rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu, přičemž nebyl publikován názor, že kolaudační souhlas je správním rozhodnutím. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že aktivně legitimován bude k podání žaloby pouze ten, kdo je napadeným rozhodnutím (kolaudačním souhlasem) přímo zkrácen na svých právech, přičemž žalobci ve své žalobě netvrdí skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovést, že by žalobci měli být na svých právech zkráceni právě kolaudačním souhlasem.
11. K žalobci tvrzeným žalobním bodům ve vztahu k jejich aktivní legitimaci žalovaný poukázal na to, že účelem kolaudace není opětovné posuzování a řešení námitek žalobců ve vztahu k samotné existenci stavby a jejím parametrům, když tyto skutečnosti mají být, a v daném případě rovněž i byly, předmětem zkoumání v rámci územního řízení a navazujícího stavebního povolení. V kontextu funkce správního soudnictví je nutno hodnotit nejen aktivní legitimaci žalobců

k podání správní žaloby, ale i přípustnost jednotlivých žalobních bodů. Předmětem řízení o žalobě podané žalobci není a nemůže být přezkoumání obecné zákonnosti žalobou napadeného kolaudačního souhlasu, nýbrž toho, zda kolaudační stavby, respektive zahájením jejího užívání, dojde k porušení veřejných subjektivních práv, jejichž porušení žalobci tvrdí. Správní žalobu proti kolaudačnímu souhlasu nelze považovat za univerzální prostředek ochrany objektivní zákonnosti, neboť tato role žádnému ze žalobců nepřísluší. Smyslem soudního přezkumu - podle názoru žalovaného - je poskytnutí ochrany veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným zákonem, přičemž v této souvislosti lze poukázat na bohatou judikaturu správních soudů, podle níž není soudní řád správní normou kontrolní, která by umožňovala komukoliv iniciovat prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví kontrolu jakéhokoliv úkonu veřejné správy. Soudní řád správní má pouze zajistit poskytnutí právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoli tedy veškerá činnost či pochybení veřejné správy jsou podrobeny soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ty situace, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv. Z uvedených důvodů má žalovaný za to, že žaloba žalobců v tomto směru není žalobou přípustnou.

12. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný poukázal na to, že podmínky stavebního povolení v oblasti ochrany proti hluku byly stavbou Tunelového komplexu Blanka řádně splněny a jejich splnění bylo i prokázáno zkušebním provozem stavby, jehož vyhodnocení je součástí správního spisu. Lokalita ulice V Holešovičkách není navazující komunikací na výjezd ze stavby Tunelového komplexu Blanka a tudíž se na tuto ani nevztahují podmínky stavebního povolení č. 22 – 24. Stanovené limity hluku jsou v daném případě beze zbytku plněny a žalobci zcela opomíjejí skutečnost, že ulice V Holešovičkách je sama o sobě, bez ohledu na existenci a provoz stavby Tunelového komplexu Blanka, součástí nadřazené komunikační sítě tzv. Prosecké radiály, a jako taková byla dotčena zvýšeným provozem už před uvedením stavby Tunelového komplexu Blanka do provozu. Ulice V Holešovičkách je výpadovou komunikací na dálnici D8 od roku 1986. Hygienická stanice hl. m. Prahy ve svém vyjádření potvrdila, že v lokalitě ulice V Holešovičkách došlo podle dlouhodobých měření hluku díky provedeným protihlukovým opatřením k významnému snížení hlukové zátěže, přičemž aktuálně jsou plněny veškeré limity, které jsou pro uvedenou lokalitu platné a účinné.
13. Co se týče námitek žalobců směřujících do oblasti ochrany ovzduší, zde žalovaný konstatuje, že tvrzení žalobců jsou nepravdivá a ve vztahu ke kolaudačnímu souhlasu a podkladům úmyslně zavádějící. Snaha žalobců docílit toho, aby byl znemožněn provoz stavby Tunelového komplexu Blanka, která jinak přináší ve vztahu k dopravě na území hlavního města Prahy a ve vztahu k ochraně ovzduší zásadní zlepšení, je zcela mimo právní rámec, jelikož nerespektuje zcela zásadní skutečnost, že stavba včetně jejího umístění a parametrů byla řádnými procesy schválena a povolena. Nadlimitní koncentrace škodlivých látek nezasahuje nejbližší obytnou zástavbu, z vyjádření odboru ochrany prostředí magistrátu jednoznačně vyplývá, že v rámci zkušebního provozu stavby nedošlo ke zhoršení imisní situace v ulici V Holešovičkách a že ve sledované oblasti naopak dochází k postupnému zlepšování kvality ovzduší. Žalobci záměrně ignorují výsledky rozptylové studie vypracované společností ATM – Ateliér ekologických modelů, s. r. o., která vychází z reálně zjištěných imisních koncentrací, které byly vstupem pro modelové hodnocení širší oblasti bytové zástavby potenciálně dotčené stavbou Tunelového komplexu Blanka.
14. Pokud jde o podmínky v oblasti koordinace povolování staveb, aplikovatelnost této podmínky není akceptovatelná už proto, že stavebníkem stavby Tunelového komplexu Blanka a staveb silničního okruhu kolem Prahy jsou odlišné subjekty, proto není možné dávat zprovoznění stavby Tunelového komplexu Blanka do souvislosti se zprovozněním staveb silničního okruhu kolem Prahy, jedná se o nemožnou podmínku, kterou stavebník předmětné stavby nemůže sám jakkoli

ovlivnit. K podmínce č. 83 stavebního povolení, respektive k její části podmiňující zprovoznění Tunelového komplexu Blanka se stavbami silničního okruhu kolem Prahy, nebylo možné v rámci kolaudace a vydání kolaudačního souhlasu přihlížet z důvodů uvedených žalovaným v odůvodnění kolaudačního souhlasu a rozvedených v tomto vyjádření.

15. K námitce odůvodnění Závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy žalovaný uvedl, že podle jeho názoru není tvrzení žalobců ohledně absence odůvodnění předmětného závazného stanoviska správné, když uvedené závazné stanovisko odůvodnění obsahuje. Je z něho zřejmé, že jako podklad pro jeho vydání bylo užito zejména předložené požárně bezpečnostní řešení, je z něj zřejmé i to, že správní orgán posoudil relevantní podklady a souhlasné stanovisko vydal, jelikož stavba Tunelového komplexu Blanka byla v souladu se všemi posuzovanými podklady včetně předchozích vydaných stanovisek ke stavbě. Takové odůvodnění předmětného závazného stanoviska je podle názoru žalovaného zcela dostačující a plně v souladu s ustanovením § 68 odstavec 3 správního řádu. Námitky žalobců nebrojí proti nesprávnosti závazného stanoviska, ani proti tvrzení, že by stavba ve vztahu k požární ochraně nesplňovala podmínky dané stavebním povolením nebo právními předpisy. Námitky žalobců jsou bezpředmětné, ryze formalistické a nemohou založit nesprávnost nebo nezákonnost kolaudačního souhlasu.
16. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Řízení před správním orgánem

17. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
18. Ze spisového materiálu vyplývá, že Magistrát hl. m. Prahy, odbor pozemních komunikací a drah, jako speciální stavební úřad pro stavbu komunikací věcně příslušný podle § 16 a § 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 122 stavebního zákona žádost o kolaudační souhlas, kterou podal dne 20. 8. 2019 stavebník - územně samosprávný celek Hlavní město Praha, zastoupený ředitelem odboru investičního Magistrátu hl. m. Prahy.
19. Na základě tohoto přezkoumání speciální stavební úřad vydal podle § 122 odst. 3 stavebního zákona, ve spojení s ustanovením § 18i vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání části stavby městského okruhu v úseku Malovanka – Pelc Tyrolka (Tunelového komplexu Blanka) zahrnující stavbu nazvanou „*Městský okruh Myslbečkova – Pelc Tyrolka, stavba 0079 Špejchar – Pelc Tyrolka*“.

Řízení před soudem

20. Městský soud v Praze vyrozuměl podle ustanovení § 34 s. ř. s. osoby, které mohou v řízení ve věcech správního soudnictví uplatňovat své právo osoby zúčastněné na řízení. Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou to osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí vydáno nebylo, a osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

Stanovisko osoby zúčastněné na řízení

21. Na výzvu soudu ze dne 19. 12. 2019, č. j. 11A 188/2019 - 21, uplatnilo právo osoby zúčastněné na řízení dne 10. 2. 2020 Hlavní město Praha, v zastoupení Magistrátem hl. m. Prahy, přičemž tato osoba zúčastněná na řízení se k předmětu soudního sporu vyjádřila podáním ze dne 27. 2. 2020, v němž uvedla, že k překračování imisních limitů v zájmovém území docházelo ještě před zpracováním Tunelového komplexu Blanka. Vzhledem k četným stížnostem občanů v oblasti Holešoviček provedlo Hlavní město Praha na své náklady rozsáhlý emisní monitoring s cílem

získat informace o vývoji kvality ovzduší a prověřit vliv zprovoznění stavby na kvalitu ovzduší v této oblasti. Ve sledované oblasti dochází s drobnými výkyvy k postupnému zlepšování kvality ovzduší, pokles imisí z dopravy způsobila zejména rychlá obměna vozového parku i přes pozvolný nárůst dopravních intenzit do roku 2012. Lepší imisní situaci lze do jisté míry přisuzovat i meteorologickým podmínkám v posledních letech. Zájmové území oblasti Holešovičky je územím, kde s výjimkou vlivu benzo[a]pyrenu nedochází k překračování platných imisních limitů. Odhad polí ročních průměrných koncentrací benzo[a]pyrenu je zatížen výrazně většími nejistotami ve srovnání s ostatními mapovanými látkami, mezi nejvýznamnější zdroje tohoto znečištění je řazeno spalování pevných paliv v kotlích nižších výkonů v domácích topeništích a doprava.

22. Hlavní město Praha ve spolupráci s Technickou správou komunikací a Policií České republiky kontinuálně pracuje na minimalizaci regulace tunelů, které vedou ke kongescím dopravy v oblasti ulic Dobříšská, Malovanka, Prašný most a Městské části Praha - Troja. Z výsledků provedeného posouzení vlivu navrhovaného záměru na kvalitu ovzduší je patrné, že tunelové řešení sběrné komunikace v ulici V Holešovičkách bez výdechového objektu je z hlediska současné legislativy v ochraně ovzduší nepřijatelné. Z provedených modelových výpočtů vyplývá, že ponechání povrchového řešení sběrné komunikace v ulici V Holešovičkách nebude zdrojem nadlimitních koncentrací sledovaných znečišťujících látek, a v případě realizování zahloubení bude nutné počítat s tím, že řešení bude možné až po dokončení stavby městského okruhu. Velmi obecně lze konstatovat, že jde o lokalitu, kde je pravděpodobně zdraví obyvatel negativně ovlivňováno znečišťujícími látkami. Zhoršená kvalita ovzduší může přispět ke zdravotním obtížím nemocných lidí a zvýšit pravděpodobnost vzniku onemocnění, ovlivněn může být výskyt onemocnění dýchacích ústrojí, alergických onemocnění, nemocnost a úmrtnost osob s chronickým onemocněním dýchacího a kardiovaskulárního ústrojí, reprodukční schopnosti, ale výskyt nádorových onemocnění, na kterých se může určitou měrou podílet expozice karcinogenním látkám z ovzduší cestou dýchacího ústrojí. Míru tohoto vlivu však nelze odhadnout, a aby bylo možné zpracovat požadované hodnocení zdravotních rizik z dopravy pro obyvatele z oblasti kolem ulice V Holešovičkách, bylo by nutné získat relevantní podkladové doklady.
23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány z hlediska uplatněných žalobních námitek a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s. ř. s.).
24. K ústnímu jednání u Městského soudu v Praze dne 21. 1. 2021 se žalobci ani jejich právní zástupkyně nedostavili, ačkoliv byli řádně a včas o termínu jednání vyrozuměni. Svoji nepřítomnost řádně a včas omluvili odkazem na nepříznivou epidemiologickou situaci v České republice v souvislosti s pandemií koronaviru Covid-19, dále odkazem na písemné vyhotovení žaloby a její přílohy a na hospodárnost státem vynakládaných nákladů na právní zastoupení žalovaného.
25. Zástupkyně žalovaného správního orgánu u jednání soudu odkázala na podané písemné vyjádření k žalobě a navrhl, aby soud žalobu pro nedostatek aktivní legitimace žalobců odmítl, popřípadě pro nedůvodnost žalobních bodů odmítl.
26. Zástupce osoby zúčastněné na řízení ponechal rozhodnutí na úvaze soudu s tím, že stanovisko osoby zúčastněné na řízení se pochopitelně shoduje s názorem žalovaného správního orgánu.

Posouzení důvodnosti žaloby soudem

27. Věc soud posoudil takto:

Včasnost žaloby

28. Kolaudační souhlas, proti kterému brojí žalobci svou žalobou, byl správním orgánem vydán dne 11. 10. 2019. Podle ustanovení § 72 s. ř. s. činí lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem (odůvodnění k povaze kolaudačního souhlasu jakožto rozhodnutí je uvedeno v následujícím bodě tohoto rozsudku). V posuzovaném případě však žalobcům nebylo rozhodnutí doručeno, jelikož nebyli účastníky správního řízení (ani opomenutými účastníky). V zákoně taková situace není upravena a i dle odborné právní literatury se jedná o legislativní mezeru (Kühn, Zdeněk. Kocourek, Tomáš a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 574). Judikatura tak dovodila, že takovému žalobci začne běžet lhůta pro podání žaloby okamžikem, kdy se prokazatelně seznámil se skutečností, že napadené rozhodnutí bylo vydáno, jakož i s jeho obsahem (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS - ze dne 17. 6. 2011, č. j. 5Afs 10/2011 – 94, veřejně dostupný, stejně jako všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku, na webových stránkách www.nssoud.cz). Žalobce podal žalobu dne 11. 12. 2019. Vzhledem k tomu považuje soud za bezpředmětné zjišťovat, kdy přesně se žalobce prokazatelně seznámil se skutečností, že napadené rozhodnutí bylo vydáno, a lze uzavřít, že žaloba byla podána včas.

Kolaudační souhlas jako rozhodnutí správního orgánu

29. Soud musel dále posoudit otázku, zda je kolaudační souhlas rozhodnutím správního orgánu a lze proti němu tedy podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Dle předchozí ustálené judikatury NSS (např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2As 86/2010 - 76 „*Kopřivnická vzorkovna*“) bylo nutno proti souhlasům (včetně kolaudačního souhlasu), které stavební úřady vydávaly podle stavebního zákona nutno brojit tzv. zásahovou žalobou. Tato judikatura byla poměrně nedávno překonána rozhodnutím rozšířeného senátu NSS, který v rozsudku ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1As 436/2017 – 43, uvedl, že „*souhlasy vydávané stavebním úřadem, zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, jsou rozhodnutím správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s.*“ Tento svůj závěr odůvodnil rozšířený senát mj. s odkazem na to, že v případě souhlasů podle stavebního zákona nesplňuje zásahová žaloba požadavky vyplývající z mezinárodního a ústavního práva na efektivnost poskytované soudní ochrany.
30. Lze tedy shrnout, že proti kolaudačnímu souhlasu je nutné brojit žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Dle zmíněného usnesení rozšířeného senátu, jsou kolaudační souhlasy způsobilé „*být předmětem soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. a v případech zjištění jejich nezákonnosti mohou být zrušeny, čímž bude žalobci zkrácenému na jeho právech nezákonným souhlasem poskytnuta účinná soudní ochrana.*“ V posuzovaném případě tak žalobci správně podali žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s.

Aktivní legitimace žalobců

31. Soud následně posuzoval, zda mají žalobci k podání žaloby aktivní legitimaci.
32. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě tvrdil, že žalobci nemají aktivní legitimaci k podání žaloby na zrušení kolaudačního souhlasu, jelikož tímto souhlasem nebyla založena, změněna, zrušena nebo určena jakákoli jejich práva a povinnosti, a tudíž nebyla zasažena jejich veřejnoprávní sféra.
33. Aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je obsažena v ustanovení § 65 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení má aktivní legitimaci každý, kdo tvrdí, že byl na svých hmotných právech zkrácen rozhodnutím přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, „*jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti*“.

34. Jak však dovodila judikatura, tato zákonná definice není přesná. Žalobce totiž může být na svých právech zkrácen i jinými způsoby. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6A 25/2002 – 42, nelze ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. „*interpretovat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu tak, že žalobní legitimace je dána pro všechny případy, kdy se úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, dotýká právní sféry žalobce.*“ Dále rozšířený senát NSS uvedl, že „*nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil, zrušil či závažně určil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se – podle tvrzení žalobce v žalobě, negativně projevil v jeho právní sféře.*“
35. Odborná právní literatura (a judikatura) následně dovodila, že podmínky aktivní procesní legitimace budou splněny, bude-li žalobce „*logicky důsledně a myslitelně tvrdit dotčení vlastní právní sféry napadeným rozhodnutím*“ (Kühn, Zdeněk. Kocourek, Tomáš a kol. *Soudní řád správní. Komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 523). Tak např. v rozhodnutí č. j. 2Ao 2/2006 – 62, NSS uvedl, že „*[...] je nutno důsledně trvat na požadavku reálné pravděpodobné aktivní věcné legitimace navrhovatele. To konkrétně znamená, že za věcně projednatelný návrh nelze považovat takový, v němž navrhovatel pouze tvrdí dotčení na svých právech, nýbrž takový, z něhož je patrné, že dotčení na subjektivních veřejných právech podle okolností konkrétní věci je pravděpodobné.*“
36. Lze tedy uzavřít, že z odborné právní literatury a z judikatury plyne, že žalobce musí zkrácení na svých právech rozumným způsobem tvrdit. Pokud žalobce v žalobě rozumně netvrdí dotčení na svých právech, nebo je dokonce takové dotčení z povahy věci vyloučeno, je nutné žalobu odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jelikož by byl návrh podán osobou zjevně k tomu neoprávněnou. Zároveň judikatura dovodila, že v případě pochybností je aktivní legitimace dána. Konkrétně dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8As 47/2005 – 86, bude aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.) dána vždy tehdy, „*pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo.*“
37. Žalobci ve své žalobě předně poukázali na to, že nesplnění podmínek stavebního povolení a kolaudace Tunelového komplexu Blanka před zprovozněním Pražského okruhu měla za následek převedení vnější tranzitní dopravy do ulice V Holešovičkách a nepřípustné trvalé přetížení této komunikace, což vede k vysokému navýšení intenzity dopravy a zvýšení emisí zdravotně rizikových látek a hluku.
38. Soud má za to, že v posuzovaném případě žalobci rozumně tvrdí dotčení na svých právech vydáním napadeného kolaudačního souhlasu. Ve své žalobě se odvolávají na nesplnění podmínek stavebního povolení, které má podle názoru žalobců za následek přetížení komunikace V Holešovičkách, kde žalobce č. 2 bydlí. Žalobce č. 1 se pak jako spolek aktivně zabývá dopravní situací a pohodou bydlení v ulici V Holešovičkách.
39. Soud tedy došel k závěru, že aktivní žalobní legitimace obou žalobců je dána, jelikož s ohledem na jejich tvrzení nelze zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do právní sféry žalobců vydáním napadeného kolaudačního souhlasu v žádném případě nemohlo dojít. Vzhledem k tomuto závěru přistoupil soud k hmotněprávnímu posouzení věci.

Rozsah přezkoumávaných žalobních námitek

40. Soud se dále zabýval otázkou, jaké žalobní námítky mohou žalobci proti kolaudačnímu souhlasu vůbec uplatňovat.
41. V rozsudku ze dne 24. 7. 2015, č. j. 2As 37/2015 – 46, NSS uvedl, že „*Osobám, které brojí proti kolaudačnímu souhlasu, již nesvědčí námítky, které měly být uplatněny v řízení o umístění nebo povolení stavby a týkají se toliko otázek posuzovaných v těchto řízeních, tedy souvisejících s umístěním nebo provedením stavby, bez návaznosti na její užívání. Jedná se totiž o otázky, o kterých již bylo pravomocně rozhodnuto. V opačném případě by došlo k prolomení návaznosti jednotlivých povolovacích procesů a narušení právní jistoty stavebníka a dalších osob.*“ Stejně tak v rozsudku ze dne 20. 7. 2017, č. j. 10As 91/2017 – 40, NSS uvedl, že územní rozhodnutí a stavební povolení, resp. kolaudační souhlas, považuje za „*navazující (řetězíci se) správní*

akty (...) a v obecné rovině přípouští i jejich vzájemné ovlivňování. Současně však již mnohokrát judikoval, že předmět územního řízení se liší od předmětu řízení stavebního (viz rozsudky NSS ze dne 25. 7. 2016, č. 4As 63/2016-39; ze dne 14. 11. 2012, č. 1As 85/2012-41; ze dne 4. 2. 2009, č. 1As 79/2008-128; ze dne 4. 2. 2009, č. 1As 82/2008-104). V rovině procesní je tato zásada zhmotněna zavedením zákazu uplatňovat ve stavebním řízení námítky, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení (§ 114 odst. 2 stavebního zákona). Otázky, které věcně náležejí do územního řízení, nelze učinit předmětem sporu v rámci postupů povolujících užívání již dokončené stavby.“

42. Z judikatury a z povahy věci tak vyplývá, že soud nemůže v posuzovaném případě (přezkum kolaudačního souhlasu) přezkoumávat námítky spadající svou povahou do předcházejících řízení.

Právní rámec

43. Podle ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vydá stavební úřad do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, pokud je žádost o kolaudační souhlas úplná a dokončená stavba (resp. část stavby) je schopná samostatného užívání, je v souladu s povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, je v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popř. rozhodnutími dotčených orgánů (byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů), jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí.

Skupina žalobních námitek č. 1 – nesplnění podmínek stavebního povolení v oblasti ochrany proti hluku

44. Z povahy této žalobní námítky vyplývá, že žalobci obecně brojí proti vlivu stavby Tunelového komplexu Blanka na imise hluku v ulici V Holešovičkách. Soud dodává, že zdravotní dopady celé stavby nelze v rámci kolaudace, ani v následném řízení soudem přezkoumávat, jelikož tyto otázky byly zkoumány a vypořádány již v rámci územního řízení. Soud tak přistoupil k posouzení pouze těch námitek, které poukazují na rozpor kolaudačního souhlasu se stavebním povolením a tedy nesplnění podmínky uvedené v § 122 odst. 3 stavebního zákona, tj. souladu stavby se stavebním povolením a dokumentací. Žalobci konkrétně nejprve namítli, že nebyla splněna podmínka č. 21 stavebního povolení (vybudování protihlukových opatření) a podmínka č. 23 (dodržování určených limitů hluku).
45. Co se týká nesplnění podmínky č. 23, došel soud k názoru, že tato námitka není důvodná. Podmínka č. 23 se totiž na ulici V Holešovičkách nevztahuje. Ze stavebního povolení vyplývá, že podmínka č. 23 se vztahuje pouze na celou stavbu Tunelového komplexu Blanka a na komunikace, které navazují na výjezdy z této stavby. Soud musí souhlasit s žalovaným, že ulice V Holešovičkách nelze v daném případě považovat na komunikaci navazující na výjezd ze stavby Tunelového komplexu Blanka, jelikož ulice V Holešovičkách je mj. od samotné stavby vzdálena asi 1 km a od navazující komunikace (ulice Nová Povltavská) přes 500 metrů. Tento závěr plyne ze schematického nákresu stavby Tunelového komplexu Blanka a navazujících komunikací, který soudu předložil jako důkaz žalovaný. Pro tento závěr svědčí i ostatní skutečnosti, např. i z vyjádření Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 29. 4. 2020, č. j. HSHMP 05787/2020 (Příloha č. 3) plyne, že se podmínka č. 23 vztahuje pouze na nově budované komunikace (mj. ulice Nová Povltavská) a nikoliv na ulici V Holešovičkách.
46. Podmínka č. 21 se naopak na ulici V Holešovičkách vztahuje. V této podmínce je uvedeno: „*Před zahájením provozu musí být realizována protihluková opatření na obytných a zdravotnických zařízeních v okolí ul. V Holešovičkách v rozsahu dle hlukové studie, zpracované PÚDIS a. s. v 05/2006 pod č. zak. 3-3900-0308-06.*“ Ze správního spisu plyne, že tato hluková studie byla aktualizována dokumentem „*Akustika Praha 2010*“ vzhledem k tomu, že od stavebního povolení (vydaného v době 2006) došlo ke změně legislativy i dalších skutečností. Jak žalovaný uvádí ve svém vyjádření, od roku 2006 došlo např. k vývoji protihlukových technologií (např. možnost využití tzv. tichého asfaltu v rámci protihlukových opatření). Aktualizovaná hluková studie vymezila oblast nadlimitně

zatížené hlukem šířeným z ulice V Holešovičkách, definovala objekty uvnitř této oblasti a doporučila druhy protihlukových úprav, konkrétně výměnu oken.

47. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 20. 12. 2018 vydala Hygienická stanice hl. m. Prahy závazné stanovisko, ve kterém souhlasila s uvedením do trvalého provozu stavby „*Stavba městského okruhu – Tunelový komplex Blanka (stavby č. 9515 Myslbekova – Prašný most, č. 0080 Prašný most – Špejchar a č. 0079 Špejchar – Pelc/Tyrolka)*“. Na str. 5 tohoto závazného stanoviska je uvedeno: „*Individuální protihluková opatření etapa II je dle předložené dokumentace dokončena s výjimkou dvou objektů – Xxx (majitel nesublasí s realizací a požaduje finanční kompenzace) a Xxx (majitel zemřel, stále probíhá dědické řízení). Oba uvedené objekty jsou prověřeny akustickými výpočty. (...) Z předložené dokumentace vyplývá, že byl zhodnocen provoz z hlediska hluku předmětné stavby v rámci povoleného zkušebního provozu / předčasného užívání. HSHMP konstatuje, že po zprovoznění stavby (...) nebylo prokázáno překročení hygienických limitů hladiny akustického tlaku (hluku) pro denní a noční dobu v chráněném venkovním/vnitřním prostoru staveb a hygienických limitů hladiny zrychlení vibrací pro denní a noční dobu v chráněném vnitřním prostoru stavby. Tímto byly splněny podmínky závazného stanoviska ke stavebnímu řízení č. j. HSHMP 58505/2018 ze dne 23. 10. 2018.*“
48. Z vyjádření žalovaného plyne, že 1. etapa individuálních protihlukových opatření na rezidenčních objektech v Holešovičkách v blízkosti komunikace byla zahájena v roce 2014 a dokončena v roce 2015 (řešeno 12 objektů, cena prací v hodnotě 17,2 mil. Kč). Následně byla v letech 2016 - 2017 realizována 2. etapa (řešeno 50 objektů, cena prací v hodnotě 60,7 mil. Kč). V rámci těchto dvou etap došlo v pobytových místnostech k výměně oken za nová s vyšší neprůzvučností. V roce 2019 došlo k zahájení přípravy 3. etapy, v rámci které má být řešeno 42 objektů, včetně jednoho pavilonu FN Bulovka, přičemž celková cena prací je odhadována na 52,6 mil Kč. Tato třetí etapa se však ještě ani nezačala realizovat (na čemž se ve svých vyjádřeních shoduje žalobci i žalovaný).
49. Soud souhlasí se žalovaným, že z povahy věci je v daném případě nutné vycházet z aktualizované hlukové studie (*Akustika Praha 2010*). Dle soudu je ale navzdory tomu zřejmé, že dosud nedošlo k realizaci protihlukových opatření (výměny oken) na všech vybraných obytných a zdravotnických zařízeních v okolí ulice V Holešovičkách v souladu s touto hlukovou studií. Nutnost realizace protihlukových opatření na obytných a zdravotnických zařízeních v okolí ulice V Holešovičkách je přitom zcela jasně zakotvena ve stavebním povolení v podmínce č. 21: „*Před zahájením provozu musí být realizována protihluková opatření na obytných a zdravotnických zařízeních v okolí ul. V Holešovičkách v rozsahu dle hlukové studie (...)*“. Jelikož tato protihluková opatření v rozsahu hlukové studie nebyla doposud realizována (zbývá v rámci tzv. 3. etapy realizovat opatření na 42 objektech), je dle soudu naprosto zřejmé, že podmínka č. 21 stavebního povolení nebyla splněna. Lze tedy uzavřít, že kolaudační souhlas byl vydán v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona a soud tak musel přistoupit k jeho zrušení.

Skupina žalobních námitek č. 2 – nesplnění podmínek stavebního povolení v oblasti ochrany ovzduší

50. Ve druhé skupině žalobních námitek brojili žalobci proti vlivu stavby Tunelového komplexu Blanka na ovzduší. Jak již bylo uvedeno výše, zdravotní dopady celé stavby nelze v rámci kolaudace, ani v řízení před soudem přezkoumávat, jelikož tyto otázky byly zkoumány a vypořádány již v rámci územního řízení. Soud tak přistoupil k posouzení pouze těch námitek, které poukazují na rozpor kolaudačního souhlasu se stavebním povolením a tedy nesplnění podmínky uvedené v § 122 odst. 3 stavebního zákona, tj. souladu stavby se stavebním povolením a dokumentací. Konkrétně žalobci namítají, že nebyla splněna podmínka stavebního povolení č. 119 a č. 109.
51. Podmínka stavebního povolení č. 119 zní: „*Stavebník předloží stavebnímu úřadu ke kolaudaci (...) výsledky měření imisních koncentrací prokazujících, že obsah znečišťujících látek v ovzduší nepřekračuje stanovené limity*“. Žalobci poukazují na to, že závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 29. 7. 2019 odkazující na provedená měření připouští, že v důsledku

zprovoznění stavby jsou překročeny limity všech hlavních znečišťujících látek emitovaných dopravou v ulici V Holešovičkách.

52. Tato námitka není důvodná. Soud souhlasí se žalovaným, že žalobci jednotlivé věty ze závazného stanoviska vytrhli ve své žalobě z kontextu. V závazném stanovisku je uveden tento závěr: „Z hlediska ochrany ovzduší nemáme připomínky k vydání kolaudačního souhlasu k výše uvedeným stavbám.“ Co se týče věty, kterou uvádí žalobci ve své žalobě a podle které má dojít k nárůstu imisních koncentrací suspendovaných částicí frakce PM₁₀, musí soud konstatovat, že je v závazném stanovisku zároveň uvedeno, že v případě tohoto mírného nárůstu v těsném okolí vjezdových ramp na Letné a vyššího nárůstu u výjezdového portálu v Troji, se jedná pouze o „lokální výskyt nadlimitních koncentrací, bez zasažení nedaleké obytné zástavby.“ Kromě toho, jak již soud uvedl výše, lokalita V Holešovičkách nepřiléhá k výjezdovým rampám stavby Tunelového komplexu Blanka, neboť jak vyplývá ze schematického nákresu celkové stavby Tunelového komplexu Blanka, ulice V Holešovičkách nenavazuje na výjezd z tohoto komplexu (ulicí, která na výjezd navazuje je ulice Nová Povltavská). Obdobně je vytrženo z kontextu i tvrzení žalobců o suspendovaných částicích frakce PM_{2,5} a benzo(a)pyrenu. Soud rovněž nepovažuje odborné vyjádření doc. Michala Vojtíška, M. S., Ph. D., předložené žalobcem v posuzované situaci za relevantní. Toto vyjádření totiž není znaleckým posudkem se znaleckou doložkou a je poměrně teoretické a obecné. Naproti tomu závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 29. 7. 2019 odkazovalo na reálně provedená autorizovaná měření a modelová vyhodnocení, která plně splňují podmínku č. 119 stavebního povolení.
53. Další podmínka, kterou žalobci označují jako nesplněnou, je podmínka č. 109, která zní: „Do provozního řádu řídicího systému dopravy budou zapracována opatření k omezení dopravy na MO a navazujících komunikacích v době nepříznivých rozptylových podmínek, zajišťující dodržení limitů znečišťujících látek v ovzduší dle nařízení vlády č. 429/2005 Sb.“ Dle žalobců však k žádnému omezení dopravy v ulici V Holešovičkách z důvodu překročení limitů nedochází.
54. Tato námitka není důvodná. Jak již bylo soudem vysvětleno výše, ulice V Holešovičkách není „navazující komunikací“, neboť jak vyplývá ze schematického nákresu celkové stavby Tunelového komplexu Blanka, ulice V Holešovičkách nenavazuje na výjezd z tohoto komplexu (ulicí, která na výjezd navazuje je ulice Nová Povltavská). Ulice V Holešovičkách není ani součástí tzv. městského okruhu (zkratka „MO“ použita v podmínce č. 109). Lze tak uzavřít, že tato podmínka se na ulici V Holešovičkách nevztahuje.
55. Nad rámec tohoto odůvodnění soud dodává, že z materiálů, které předložil žalovaný, plyne, že hl. m. Praha se imisní a hlukovou situací v ulici V Holešovičkách dlouhodobě zabývá. Od roku 2007 došlo v této lokalitě v provedení některých opatření, např. snížení rychlosti, výměně povrchu vozovek, umístění radarových ukazatelů rychlosti, úsekovému měření rychlosti, položení nízko-hlučného asfaltového povrchu či nasazení autobusů s nejpřísnějším imisním limitem (dle normy EUR VI).

Žalobní námitka č. 3 – nesplnění podmínek stavebního povolení v oblasti koordinace povolování staveb

56. Žalobci dále namítají, že nebyla splněna podmínka č. 83 stavebního povolení, ze které dle žalobců vyplývá, že stavba Tunelového komplexu Blanka nemůže být uvedena do provozu dříve, než bude zprovozněn úsek č. 518 a 519 silničního okruhu kolem Prahy.
57. Tato námitka není důvodná.
58. Podmínka č. 83 stavebního povolení zní: „Stavba bude koordinována s výstavbou staveb MO SA T 2a, SA T 2b, stavbou 9515 Myslbekova-Prašný most, stavbou 0080 Prašný most – Špejchar a se stavbami PO č. 518 a 519 tak, že citované stavby PO musí být zprovozněny nejpozději se zprovozněním uvedených staveb MO.“ V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že tato podmínka je někdy v médiích prezentována jako tvrzení, že „Blanku nelze zkolaudovat, dokud nebude Pražský okruh.“

59. Soud má za to, že žalovaný tuto interpretaci podmínky č. 83 stavebního povolení v odůvodnění kolaudačního souhlasu přesvědčivě vyvrátil. Za zásadní považuje soud skutečnost, že řízení o stavebním povolení nesmí být v rozporu s předchozí fází územního řízení (jak je naznačeno výše v tomto rozsudku v části věnované povaze námitek, které mohou být v posuzovaném případě žalobci uplatňovány). Právě v územním řízení byla vznesena obdobná podmínka, která však byla zamítnuta jako neúčelná. Soud tak souhlasí se žalovaným, že vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí tuto podmínku výslovně vyloučilo, nemohl následně plán organizace výstavby v projektové dokumentaci počítat se zprovozněním Pražského okruhu. Pro tento závěr svědčí skutečnost, že podle § 120 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb. mohly speciální stavební úřady vydat povolení pro stavby jen se souhlasem stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí. Soud se tedy ztotožnil s názorem žalovaného, že k této podmínce nelze přihlížet, jelikož o ní bylo rozhodnuto orgánem, který ke stanovení této podmínky nebyl oprávněn. O tomto závěru svědčí i další okolnost, která spočívá ve skutečnosti, že tato podmínka byla uložena pouze v jednom stavebním povolení pro stavbu Tunelového komplexu Blanka z celkových čtyř, navzdory tomu, že je celý komplex přirozeně jednou stavbou.
60. Bez ohledu na předchozí bod však soud musí přisvědčit žalovanému, že při využití teleologického výkladu je nutné dojít k závěru, že se tato podmínka ani nevztahuje ke stavbě Tunelového komplexu Blanka, což je stavba, která byla povolena stavebním povolením a která byla zkolaudována kolaudačním souhlasem, které bylo v nyní posuzované věci napadeno žalobci. Z podmínky naopak vyplývá, že se vztahuje ke stavbám úseků č. 518 a č. 519 silničního okruhu (slovní spojení „*citované stavby PO musí být zprovozněny*“). Soud tak souhlasí se žalovaným, že ve stavebním povolení došlo k uložení podmínky ke zprovoznění jiné stavby, která se stavebním povolením vůbec nesouvisela a nedá se tak v posuzovaném případě aplikovat. Pro tento závěr svědčí i skutečnost, že stavbu Pražského okruhu nemůže stavebník nijak ovlivnit, jelikož Pražský okruh je budován státem a nikoliv stavebníkem.

Žalobní námitka č. 4 – porušení ustanovení § 68 odst. 3 a § 149 odst. 2 správního řádu

61. Žalobci tvrdí, že závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ze dne 30. 7. 2019 je zcela bez odůvodnění, čímž došlo k porušení § 68 odst. 3 a § 149 odst. 2 správního řádu. Kromě toho mají žalobci za to, že je samo napadené rozhodnutí (kolaudační souhlas) nedostatečně odůvodněno, jelikož se nevypořádává s nedodržením jednotlivých podmínek stavebního povolení, které žalobci uvedli v předložené žalobě.
62. Tato námitka není důvodná.
63. Co se týče závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy, je soudu známo, že judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 9As 21/2009 - 150) dovodila, že při vydávání závazného stanoviska, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu). Podle § 68 odst. 4 ale není odůvodnění rozhodnutí třeba, jestliže správní orgán prvního stupně účastníkům v plném rozsahu vyhoví. V případě závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy je navíc odůvodnění obsaženo, byť stručného rázu: „*HZS hl. m. Prahy vycházel při vydání závazného stanoviska z těchto podkladů: Požární bezpečnostní řešení. Provedení stavby odpovídá z hlediska požární bezpečnosti podmínkám vyplývajícím z posuzovaných podkladů včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek k dané stavbě.*“ Dle soudu je takto stručné odůvodnění v případě vydání souhlasného stanoviska v dané věci zcela postačující. Vzhledem k ustanovení § 68 odst. 4 správního řádu má tedy soud za to, že komplexní odůvodnění nebylo třeba, jelikož bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko.
64. Obdobný závěr je nutné vztáhnout i na samotný kolaudační souhlas. Soud zdůrazňuje, že žalobci nebyli účastníky řízení o kolaudačním souhlasu a nemohli v něm tedy přirozeně vznést námitky, které by následně správní orgán měl povinnost vypořádat. Soud má tak s odkazem na ustanovení

§ 68 odst. 4 správního řádu za to, že nebylo třeba, aby stavební úřad v odůvodnění procházel každou jednotlivou podmínku stavebního povolení a dokazoval, že byla splněna.

Závěr a náklady řízení

65. Na základě výše uvedeného došel soud k závěru, že nebyla splněna podmínka č. 21 stavebního povolení. Kolaudační souhlas tak byl vydán v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona. Vzhledem k tomu se soud rozhodl zrušit toto rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a vrátit je žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, dle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán.
66. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci měli v této věci plný úspěch. Náhrada nákladů řízení ve výši 18 729 představuje žalobci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby ve výši 3 000 Kč za každého žalobce (celkem 6 000 Kč) a náklady na zastoupení advokátem, dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby) po 4 960 Kč za jeden úkon podle § 11 odst. 1 na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 a § 12 odstavec 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, a dále dva režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož soud ověřil z veřejně dostupných zdrojů, že zástupkyně žalobců je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení za zastoupení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o 21 %, tj. o částku 2 209 Kč
67. Pokud jde o náklady řízení, které vznikly osobě zúčastněné na řízení, soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou dány předpoklady pro rozhodnutí soudu o jejich náhradě. Podle ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V posuzované věci soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovil, pouze jí byla dána možnost uplatnit její práva v probíhajícím řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. ledna 2021

JUDr. Hana V e b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu